

העם האיש שחזר מן הכפור

פעם היה מצורע. רק תודות למזל נשאר חי ושלם. וזכה לראות בניצחון נישתו. הנביא ניצח את המלך.

סיפור מפורסם: נשיא מילחמת-הריכוז באלג'יריה, בא ראש שרות-הביטחון הצרפתי אל הנשיא שארל דה-גול, והציע לאסור את הפילוסוף ז'אן-פול סארטר בעוון סיוע למחתרת האלג'ירית.

דה-גול סירב. גם סארטר הוא צרפתי! קבע. השבוע אמר דברים דומים נשיא בריטניה מועצות, מיכאיל גורבאצ'וב. אנדריי סחרוב, גדול המבקרים את המישטר הקומוניסטי מבפנים, נפטר. גורבאצ'וב הספיד אותו. מיטב הציבור הסובייטי עמד דום מול ה-גופה. סחרוב, שמילא תפקיד מרכזי בפיתוח פצצת-האטום ופצצת-הגרעין הסובייטיות בימי סטאלין, פנה עורף למישטר. באומץ-לב

רד במשך שנים לשלום, נקבר כגיבור לאומי. גדולי המישטר הקומוניסטי גמרו עליו את ההלל. אזרחים יצרו תורים של קילומטרים כדי לעבור על פני גופתו. אנשי הקג'ב סילקו את השלג לפני ביתו כדי לאפשר גישה נוחה למישלחות רישמיות. אליהו וירמיהו. בתקופה אחרת היה סחרוב נקרא נביא. הוא המחיש את הניגוד העתיק בין המלך והנביא, בין אחאב המלך ואליהו הנביא, בין אנשי-השררה ואנשי-המוסר בכל הדורות.

תמיד נדמה שאי-השררה הוא האיש הח' שוב, וכי אי-המוסר אינו אלא אדם חלש, נאיבי, ש-אין לו דיוויזיות, כדברי סטאלין. אולם לעיתים קרובות מתהפך הגלגל: המלך נשכת, ודבריו של הנביא נזכרים כעבור אלפי שנים.

מי זוכר כיום את שם שופטיו של סוקראטס? טמז את השרים שהשליכו את ירמיה הנביא לבור של טיט? את רודפיו של גליליאו גליליי?

לסחרוב היה מזל. בסוף ימיו עוד זכה בכ"י רה רחבה. הוא לא סיים את חייו בכלא או בגלות, מנודה ונרדף. כמותו הצטרף לשורת האישים הגדולים, אנשי-המוסר, רודפי האמת, הצדק, התופש והי שלום בכל הדורות, שהאירו את נתיב האנריות אל הקידמה. סארטר היה צרפת האמיתית. סחרוב היה

מה יעשו מומחים מעולים? ילכו לעבוד

לאורה: עסקים כרגיל.

הנשיא-לשעבר ג'ימי קארטר האשים את ישראל בכך שהיא מוכרת פצצות-מיצור, נשק אכזרי במיוחד, לממשלת-אתיופיה, כדי שזו תשתמש בו לדיכוי ההתקוממות של האוכלוסייה האזרחית בחבלי אריתריאה וטיגרה.

עיתון אמריקאי הודיע שישאל מספקת לסיין כמויות גדולות של ציוד צבאי. בארצות-הברית נמשך גל המחאות נגד ישראל, בעיקבות הפירסומים על פיתוח משור תף של טיל באליסטי עם הרוס-אפריקה. לפי ידיעות אלה, אפשר היה לחשוב כי תעשיית-הנשק הישראלית פורחת. אולם ה' מצב רחוק מלעודר את ראשי תעשייה זו. תחזיתם: למוגזר מרכזי זה במשק הישראלי צפויה מפולת תוך כמה שנים.

הסכנה המאיימת על תעשיית-הנשק היא

תית והפרטית — אלפים רבים של עובדים. כל נסיגה נוספת בתעשיית-הנשק תהווה מהלומה קשה למשק הישראלי כולו.

איך נוצר מצב כזה? מדוע תופסת תע' שיית-הנשק מקום כה מרכזי בתעשייה היש' ראלית ובייצוא הישראלי — למרות שזוהי תעשייה הידועה באי-היציבות המהותית שלה, שלא, שלא לדבר על ההיבטים המוסריים הכרוכים בה? למרכזיות זו של תעשיית-הנשק בישראל יש כמה סיבות:

● ישראל היתה נתונה תמיד במצב מילי-מחתי, ועל כן היתה קיימת בה נטייה טיבעית לייצר בעצמה חלק מן הנשק והציוד הדרושים לניהול מילחמות.

● בגלל ניצחונותיה בשרה-הקרב, במילי-חמות חוזרות ונישנות, נהנה צה"ל מיוקרה רבה בעולם, ויוקרה זו עברה גם לנשק המש'

מנחם עברי מיסעדה ביפו

משה את צה"ל במילחמה. לתעשיית-הנשק מובטח שוק מקומי. הסיבה השלישית היא הקובעת מבחינה כלכלית, אף שמעטים היו מודעים לכך.

אותה התופעה הגורמת לצהלות ברחבי העיר לם: נפילת החומות בין הגושים, סיום המילח' מה הקרה, עליית עידן חדש של השלמה בינלאומית.

סכנה:

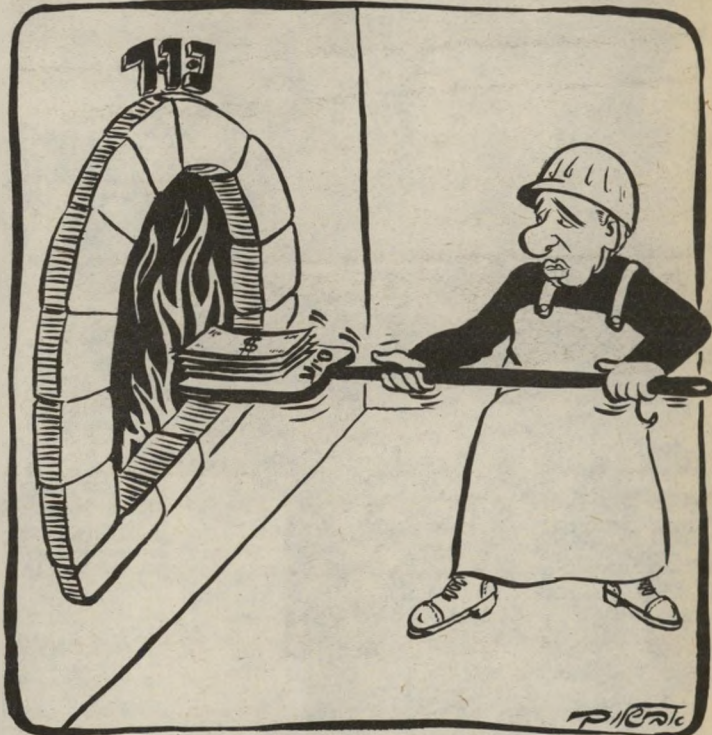
מדינה יכולה לייצר סחורה כלשהי רק כאשר היא מייצרת אותה בכמויות גדולות. גודל סדרות-הייצור הוא גורם מרכזי בכדי איות הייצור, מפני שרק ייצור נרחב מבטיח את הורדת העלות ליחידה. ככל שהשוק הפי-נימי המובטח גדול יותר, כן ניתן להוריד את המחירים בצורה המאפשרת ייצור תחרותי. ישראל היא מדינה קטנה מאוד, אולם יש לה צבא של מדינה גדולה. השוק המקומי לנשק הוא גדול, כלי כל יחס לגודל המדינה. מבחינה צבאית, ישראל היא מעצמה כינונית, בסדר-גודל של מדינה כמו גרמניה המערבית או איטליה, הגדולות ממנה פי 10 או 15.

כך נוצר במיגור זה — ורק במיגור זה — מצב כלכלי חיובי: שוק מקומי גדול ובטוח, והיכולת לייצר את התוצרת הנוספת ברחבי העולם.

מה שטוב לכל האנושות, רע לתעשיית-הנשק בכל הארצות. והי' תעשייה הישראלית חשופה במיוחד.

כאשר הולך ומתגבש הסדר בין המעצמות, עולה אוטומטית הדרישה לפירוק הנשק בעור לם. לא זה בלבד שבתוך כל אחת מן המעצ' מות הגדולות עולה הדרישה לצמצם את תק' ציכיי-החימוש, אלא שגם הולכת וקטנה הנכר נות של המעצמות לקיים סיכסוכים מקומיים באזורים שונים בעולם. חלק ניכר מייצוא הנשק הישראלי מיועד לאזורים כאלה.

שנים האחרונות כבר פטרה תעשיית-הנשק הישראלית — הממשל-

רוסיה האמיתית. כשם שירמיהו הנביא, בר' גד' ו-מתבוסתן, היה עמי-ישראל האמיתי.

צינות ריח מסויים

כשאפשר לדבר על פונרומים. כולם קופצים. אבל אין פונרומים.

לפי התורה הרישמית, ישראל היא מדינה ציונית. על פי חוק, היא מדינת העם היהודי. ציונות פירושה להציל יהודים ולהעלותם כהמוניהם ארצה. כאשר אין יהודים המוכנים לעלות, המדינה אומללה. מים על המדרה. לכן קורה משהו למי דינת-ישראל כאשר ריח של אנטי-שמיות ער' לה בנחיריה. המימסר הפוליטי מתעורר. כלי-התיקשורת קופצים ממקומם. (המשך בעמוד 12)